

Sygn. akt IIK 567/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2016r.

Sąd Rejonowy w Myszkowie II Wydział Karny w składzie :

Przewodniczący SSR Magdalena Mastaj

Protokolant Magdalena Dworaczyk

w obecności Prokuratora – B. G.

po rozpoznaniu dnia 28 stycznia 2016r.

sprawy K. C. (1), syn S. i E. z domu Ł. urodzonego (...) w K.

oskarżonego o to, że:

W dniu 10 czerwca 2015r. w D.woj. (...)znajdując się w stanie nietrzeźwości, posiadając 0,45 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki O. (...)o nr rej. (...)będąc uprzednio skazany przez Sąd Rejonowy w Częstochowie /sygn. akt IIK 156/11/ za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości oraz nie zastosował się do decyzji z dnia 19 kwietnia 2011r. (...)o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi,

to jest o czyn z art. 178a§1 i 4 kk w zw. z art. 180a kk

1. oskarżonego K. C. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, czym wyczerpał ustawowe znamiona występku z art. 178a§1 i 4 kk w zw. z art. 180a kk w zw. z art. 11§2kk i za to na mocy art. 178a§4kk w zw. z art. 11§3 kk orzeka wobec niego karę 4(czterech) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na mocy art. 43a§2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne zobowiązując go do zapłaty kwoty 10000 zł (dziesięć tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej ;
3. na mocy art. 42§3 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;
4. na mocy art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe obejmujące opłatę w wysokości 120 (sto dwadzieścia) złotych i wydatki w kwocie 70 (siedemdziesiąt) złotych.

Sygn. akt II K 567/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 czerwca 2015r. oskarżony K. C. (1)kierował w miejscowości D.samochodem osobowym marki O. (...)o nr rej. (...)po drodze publicznej. W tym czasie został on zatrzymany do rutynowej kontroli przez funkcjonariuszy Policji J. M. (1)i P. L.. Policjanci poddali w/w rutynowej kontroli na zawartość alkoholu w organizmie. Badanie wykazało, że kierujący K. C.jest nietrzeźwy, posiadając 0,45 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżony K. C.kierował w/w pojazdem będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 9 maja 2011r. w sprawie o

sygn. akt IIK 156/11 za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości. Jednocześnie nie dostosował się do decyzji (...) (...) z dnia 19 kwietnia 2011r. o numerze Km VI 5520/ (...) o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi w związku z niepoddaniem się przez oskarżonego badaniom stwierdzającym brak przeciwwskazań zdrowotnych i psychologicznych do kierowania pojazdami mechanicznymi.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił mając na uwadze: wyjaśnienia oskarżonego K. C. (1) (k.65), zeznania świadka J. M. (1) (k.66) protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego (k.2-5), odpis decyzji (k.16), odpis wyroku (k.23).

Przesłuchiwany w sądowym oskarżony K. C. (1) przyznał się do czynu i wyjaśniał. Podał, że od kilku lat wiedząc że ma cofnięte uprawnienia do kierowania samochodem unikał wsiadania za kierownicę. W dniu zdarzenia uczynił to jednak, ponieważ będąca wtedy w czwartym miesiącu ciąży konkubina źle się poczuła, a on nie miał kogo poprosić o zawieszenie jej na pogotowie. Podjął więc decyzję, że sam to zrobi i zawiózł ją na pogotowie do D.. Wcześniej wypił może 4, może 6 piw. Wyjaśnieniom oskarżonego Sąd dał wiarę w całości. Wyjaśnienia oskarżonego były logiczne i zgodne z zeznaniami P. M..

Zeznania J. M. (1) Sąd uznał za wiarygodne w całości. Jego zeznania są spójne z wyjaśnieniami oskarżonego oraz protokołem użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego. Z tych względów uznano je za wiarygodne.

Zdaniem Sądu analiza materiału dowodowego w sprawie pozwala stwierdzić, że czyn oskarżonego wypełnił znamiona występkę z art. 178 a § 1 i 4 kk oraz art.180a kk.

Oskarżony poruszał się samochodem, który jest pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym, będąc w stanie nietrzeźwości. Badanie wykazało, że w chwili pierwszej próby o godzinie 00.32 oskarżony posiadał 0,45 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a w trakcie drugiej o godzinie 00.47 - 0,39 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Definicja stanu nietrzeźwości określona jest w art. 115 §16 k.k. Zgodnie z treścią tego przepisu stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg. Warunek ten został więc spełniony.

Przestępstwo z art. 178 a § 1 kk jest przestępstwem umyślnym. Oskarżony wiedział, że był nietrzeźwy wsiadając do samochodu. Zdawał sobie też sprawę z tego, że nie posiada uprawnień do kierowania pojazdami. Wina jego nie może zatem budzić wątpliwości.

Nadto K. C. kierując pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości uczynił to pomimo tego, iż wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 9 maja 2011r. w sprawie IIIK 156/11 karany był za czyn z art.178a§1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 4 lata. Orzeczono także tym wyrokiem wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Nadto wiedział, iż decyzją Starosty (...) z dnia 19.04.2011r. posiada cofnięte uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi w związku z niepoddaniem się badaniom stwierdzającym brak przeciwwskazań zdrowotnych i psychologicznych do kierowania pojazdami mechanicznymi.

Uznając, że oskarżony dopuścił się tego, że w dniu 10 czerwca 2015 roku w miejscowości D.woj. (...), będąc w stanie nietrzeźwości o stężeniu 0,45 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, w ruchu lądowym prowadził samochód marki O. (...) o nr rej. (...), będąc uprzednio skazany przez Sąd Rejonowy w Częstochowie w sprawie IIK 156/11 za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości oraz nie stosując się do w/w decyzji (...) (...) z dnia 19.04.2011r., Sąd skazał go na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Przestępstwo z art. 178a§1 k.k. zagrożone jest alternatywnie karą grzywny, karą ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do 2 lat. Sąd rozważył treść art. 58§1 k.k., zgodnie z którym, jeżeli ustawa przewiduje możliwość wyboru rodzaju kary, sąd orzeka karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania tylko wtedy, gdy inna kara lub środek karny nie może spełnić celów kary. Kara pozbawienia wolności w przypadku alternatywnego zagrożenia za dane przestępstwo powinna być, jako kara najsurowsza stosowana w ostateczności. Sąd zważył jednak, że oskarżony był dotychczas karany dwunastokrotnie, w tym dwukrotnie za czyn z art.178a§1 kk, sześć razy za czyn

z art.244 kk. W związku z tym Sąd uznał, że wymierzenie wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności, nawet z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, nie byłoby właściwe. Wobec niepoprawności tego sprawcy, i wręcz występującej u niego skłonności do łamania prawa, Sąd ocenił, iż tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności winna być wobec niego orzeczona.

Sąd wymierzając karę, miał na względzie, aby nie przekraczała ona swoją dolegliwością stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, a jednocześnie miał na względzie osobę oskarżonego. Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod uwagę fakt, iż oskarżony przyznał się do winy, w żaden sposób nie utrudniał przebiegu postępowania. Z drugiej jednak strony zwrócić uwagę trzeba, iż choć wydawałoby się, iż oskarżony zdecydował się kierować samochodem w dobrym celu, zawiezienia swojej, będącej w ciąży towarzyszki do szpitala wobec jej złego samopoczucia, to jednak z pola widzenia nie można stracić faktu, iż przecież oskarżony mógł po prostu zadzwonić po pogotowie. W szczególności jednak nie można nie dostrzec, że jak wynika z zeznań J. M., oskarżony wyjeżdżał już spod ośrodka, a zatem logicznym jest, iż nastąpiło to już po dowiezieniu swojej konkubiny na miejsce i po oddaniu jej fachowej pomocy. Powrót zatem spod ośrodka zdrowia samochodem, wobec znajdowania się pod wpływem alkoholu i posiadania zakazu kierowania pojazdami mechanicznymi nie znajduje już żadnego wytłumaczenia. Oskarżony mógł po prostu zadbać, by ktoś inny samochód spod szpitala mu odebrał i pomyśleć o innym sposobie powrotu do domu.

W ocenie Sądu stopień demoralizacji oskarżonego i rażącego lekceważenia przez niego porządku prawnego, powodują że jedyną karą, która może przekonać oskarżonego, że przestępstwo nie popłaca jest bezwzględna kara pozbawienia wolności. Kara więc w odniesieniu do osoby oskarżonego winna być na tyle dolegliwa, by zastanowił się nad swoim postępowaniem i potrzebą przestrzegania w przyszłości porządku prawnego. Nadto w ocenie Sądu tylko też taka kara zadośćuczyni społecznemu poczuciu sprawiedliwości. Po stronie tego oskarżonego nie zachodzą okoliczności przemawiające za zastosowaniem dobrodziejstwa wymierzenia kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania w myśl art.69§4 kk.

Sąd orzekł także wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio zgodnie z treścią art. 42 § 3 kk. Orzeczenie bowiem zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych jest obowiązkowe w razie skazania za przestępstwo z art.178a§4 kk. Zdaniem Sądu zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio jest współmiernym środkiem karnym do wagi czynu, jego szkodliwości społecznej i warunków osobistych oskarżonego, o których wspomniano powyżej. Brak też wyjątkowego przypadku uzasadnionego szczególnymi okolicznościami, który by przemawiał za innym rozstrzygnięciem w tym zakresie.

Na mocy art. 43a § 2 kk orzeczono wobec oskarżonego obowiązkowe świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 złotych na cel społeczny wskazany w wyroku.

Orzekając o kosztach sądowych, Sąd nie znalazł podstaw do zwolnienia oskarżonego od ich ponoszenia. Na mocy art. 627 kpk zgodnie z ogólną regułą, że koszty procesu zakończonego wyrokiem skazującym ponosi oskarżony, Sąd obciążył oskarżonego poniesionymi przez Skarb Państwa kosztami sądowymi.